

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Først og fremmest vil jeg erklære mig enig med fru Sonja Mikkelsen. Jeg skal bare oplyse, at der faktisk er nogle, der har gjort noget for det. På naturvidenskab i København, på DTU og på AUC har man faktisk forsøgt at få flere kvinder ind. Det har de sandelig også hårdt brug for, for det er kønsmæssigt utrolig skævt sammensatte arbejdspladser.

Det, de gør, er ikke at opslå stillinger udelukkende til kvinder, det er en dårlig idé, men det er at opslå det, der hedder postdoktorale stillinger, det vil sige midlertidige stillinger, for at give kvinder en chance for at kvalificere sig til et permanent job, og når det er sket, kommer de ind på lige fod selvfølgelig. Det skal enhver.

Jeg mener, at det er den slags ting, vi skal have mere af. Det er også det, jeg tror at ministeren lagde op til. For det første går vi nemlig glip af en meget stor del af talentmassen, cirka halvdelen, når vi ikke har kvinder med, og for det andet er det jo en selvforstærkende proces, for enhver ved, at i samme øjeblik der er en synlig kvindelig forsker, så kommer der en stribe af kvindelige forskerstuderende, der følger hende. Hvis man kun ser mænd, så kommer kvinderne ikke.

Der er altså også den mekanisme, at mænd tænker som mænd og har lidt lettere ved at se begavelse hos andre mænd end hos kvinder. Begge fænomener virker, og derfor er det altså centralt at få nogle kvinder frem og gjort dem synlige, ligesom det er sket i politik. For få år siden var det jo sådan, at der kun skulle være en kvinde hist og her. Nu er man nået frem til – ikke en jævn fordeling, men noget, der trods alt ligner 2 til 1, og nu er det jo en fuldkommen naturlig ting. Der er ingen, der kunne forestille sig, at vi skulle have en ren mandssal her. Enhver vil vide, at der ville være nogle erfaringer, vi gik glip af, og at vi således fik et dårligt resultat ud af det. Sådan er det også inden for forskningen.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Blot den bemærkning, at vi har set, at mange virksomheder aktivt gør en indsats for at tiltrække dygtige kvinder også til deres lederstillinger. Det, der har været problemet i den videnskabelige del af vores verden, er, at der har været fuldstændig mangel på aktivitet for at motivere de dygtige kvinder, som kunne have

en forskerkarriere og et væsentligt potentiale i sig.

Nu er der ved at ske noget rundt omkring, og vi fik for 3 år siden et løfte fra undervisningsministeren om en redegørelse for, hvordan det ser ud, om vi kan se i statistikkerne, at den aktivitet, man har sat i værk, virker, og så må vi jo tage stilling til, om den er tilstrækkelig, eller om nye midler skal tages i brug, for at man aktivt kan begynde i større udstrækning at tiltrække de dygtige kvinder til forskerkarrierer.

Og så skal fru Annette Just jo ikke gøre børnefødsler til en større hindring, end de reelt er.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal ikke gøre denne debat om det kønspolitiske meget længere. Det var sådan set ikke den debat, jeg ønskede. Det startede jeg også med at sige. Jeg ønskede, at vi skulle sikre, at vi får udnyttet det kvalitetspotentiale, der er, til at styrke dansk forskning.

Når vi ser på de unges søgning til de videregående uddannelser, der kan føre frem til en forskerkarriere, ser det ikke så galt ud med kønsbalancen. Problemet er, at derefter ser det voldsomt slemt ud. Derfor skal der gøres noget aktivt for at sikre, at flere af dem, der har den kvalitet, også når de kommer til slutningen af deres uddannelse, bliver fanget op og går videre i en aktiv forskerkarriere.

Det kunne være et løft af det videnskabelige grundlag for udvikling af kvalitet i vores samfund. Derfor er det rigtigt, som hr. Kjeld Rahbæk Møller var inde på, at det initiativ, der er taget af forskningsrådene, bygger på midlertidige lektorater, der skal sikre, at stigningen i antallet af kvinder i dansk forskning kan finde sted.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 18: Forskningsministerens IT-politiske redegørelse 1996 af 30. april 1996.

(Redegørelsen anmeldt 30/4 96. Redegørelsen givet 30/4 96. Meddelelse om forhandling 30/4 96).